

บทที่ 3
การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เหตุผลที่นักเรียนไม่เลือกเรียนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเอก เมื่อเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบความแตกต่างความถี่เหตุผลของนักเรียนกลุ่มเลือกกับกลุ่มไม่เลือก

ข้อ	เหตุผล	ความถี่เป็นร้อยละ		ไค-สแควร์
		กลุ่มเลือก	กลุ่มไม่เลือก	
1	ครูภาษาไทยอบรมศีลธรรมมากกว่าสอนภาษาไทย ทำให้เบื่อ	29.6	17.9	5.09
2	ครูภาษาไทยเป็นคนคร่ำครึล้าสมัย ทำให้ไม่อยากเรียน	10.7	20.3	3.82
3	ครูภาษาไทยเฉื่อยชา ไม่กระตือรือร้น	17.8	31.9	5.78
4	ครูภาษาไทยที่พบมาไม่เชี่ยวชาญในวิชาภาษาไทย	6.7	14.0	3.01
5	ภาษาไทยมีหลักเกณฑ์บางเรื่องไม่แน่นอน มักมีข้อยกเว้น	78.7	65.0*	5.27
6	เนื้อหาวิชาภาษาไทยล้าสมัย เรียนเรื่องเก่า ๆ นำไปใช้ในชีวิตประจำวันไม่ได้	20.0	33.8	5.49
7	เนื้อหาภาษาไทยซ้ำซากเรียนแล้วเรียนอีก ไม่คอยได้ความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น	29.3	59.5*	22.80

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ข้อ	เหตุผล	ความถี่เป็นร้อยละ		ไค-สแควร์
		กลุ่มเลือก	กลุ่มไม่เลือก	
8	เนื้อหาวิชาภาษาไทยยากเรียนไม่ค่อยเข้าใจ	58.7	54.4*	0.46
9	เนื้อหาวิชาภาษาไทยมีภาษาต่างประเทศปะปนอยู่มากเกินไป	28.6	17.6	4.54
10	เนื้อหาวิชาภาษาไทยไม่มีเรื่องที่น่าสนใจน่าเรียน	37.3	49.7*	3.83
11	เนื้อหาวิชาภาษาไทยมีคำประพันธ์ นิยาย และการฝึกทักษะซึ่งทำให้ไม่อยากเรียน	26.7	34.1	1.54
12	วิธีสอนภาษาไทย มักจะขาดอุปกรณ์การสอน	57.3	65.1*	1.63
13	วิธีสอนภาษาไทยไม่มีเทคนิคใหม่ ๆ	60.0	76.9*	9.26
14	วิธีสอนการใช้ภาษา เน้นการบรรยายมากกว่าการฝึกฝน	50.7	75.2*	18.18
15	ไม่ชอบภาษาไทยเพราะพื้นความรู้ไม่ดี	30.7	33.5	0.23
16	คนเรียนภาษาไทยจะเป็นคนคร่ำครึล้าสมัย	23.0	11.8	6.48
17	ไม่ทราบว่าภาษาไทยจะมีประโยชน์อะไร	14.7	15.7	0.05
18	สามารถเรียนภาษาไทยด้วยตนเอง ไม่ต้องเรียนเป็นวิชาเอก	45.3	62.6*	7.74
19	การเรียนภาษาไทยไม่ได้ทำให้เป็นคนเข้าใจชีวิตและสังคมดีขึ้น	24.0	28.8	0.72
20	สอบเข้าเรียนวิชาภาษาไทยไม่ได้จึงเรียนวิชาอื่น	17.3	6.3	9.97

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ข้อ	เหตุผล	ความถี่เป็นร้อยละ		ไค-สแควร์
		กลุ่มเลือก	กลุ่มไม่เลือก	
21	ภาษาไทยถึงแม้จะเป็นมรดกทางวัฒนธรรมก็ไม่เห็นความจำเป็นที่โรงเรียน	20.0	16.5	0.53
22	ไม่ต้องการมีความรู้และความสามารถทางภาษาไทยยิ่งขึ้น	8.0	33.9	20.04
23	เรียนภาษาไทยแล้วไม่ได้ทำให้อ่านหนังสือเข้าใจและเพลิดเพลินขึ้น	14.7	21.7	1.89
24	ไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องอนุรักษ์ภาษาไทยไว้ให้คนได้ศึกษา	18.7	2.7	30.71
25	ไม่ทราบว่าตัวเองถนัดหรือมีความสามารถในด้านใด	37.8	36.5	0.04
26	ภาษาไทยไม่สามารถนำไปประกอบอาชีพได้	18.7	27.5	2.55
27	เรียนภาษาไทยมีโอกาสที่จะศึกษาต่อขั้นสูงขึ้นไปมีน้อย	53.3	46.3*	1.24
28	เรียนภาษาไทยโอกาสเลือกประกอบอาชีพมีน้อย	78.7	62.0*	7.59
29	สังคมไม่นิยมคนที่เรียนวิชาเอกภาษาไทย	68.9	48.5*	10.28
30	พ่อแม่ญาติพี่น้องไม่ให้เรียนภาษาไทย	12.0	14.6	0.35

จากตารางที่ 8 เหตุผลที่นักเรียนไม่เลือกเรียนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเอก
ในระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่- เชียงตามลำดับความสำคัญดังนี้ วิธีสอนภาษาไทย
ไม่มีเทคนิคใหม่ ๆ (76.9%) วิธีสอนการใช้ภาษาไทยเน้นการบรรยายมากกว่าการฝึกฝน
(75.2%) วิธีสอนภาษาไทยมักขาดอุปกรณ์การสอน (65.1%) ภาษาไทยมีหลักเกณฑ์
บางเรื่องไม่แน่นอน มักมีข้อยกเว้น (65.0%) สามารถเรียนภาษาไทยด้วยตนเองได้
ไม่ต้องเรียนเป็นวิชาเอก (62.6%) เรียนภาษาไทยโอกาสเลือกประกอบอาชีพมีน้อย
(62.0%) เนื้อหาวิชาภาษาไทยซ้ำซากเรียนแล้วเรียนอีก ไม่ค่อยได้ความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น
(59.5%) วิชาภาษาไทยยากเรียนไม่ค่อยเข้าใจ (54.4%) เนื้อหาวิชาภาษาไทยไม่มี
เรื่องที่น่าสนใจน่าเรียน (49.7%) สังคมไม่นิยมคนที่เรียนวิชาเอกภาษาไทย (48.5%)
และเรียนภาษาไทยมีโอกาสที่จะศึกษาต่อชั้นสูงขึ้นไปมีน้อย (46.3%)

เปรียบเทียบความดีเหตุผลของกลุ่มเลือกกับกลุ่มไม่เลือก ดังนี้

ความดีเหตุผลของกลุ่มไม่เลือกสูงกว่ากลุ่มเลือก และแตกต่างกันอย่างมีนัย-
สำคัญ ($\chi^2 > 3.841, p < .05$) คือ วิธีสอนภาษาไทยไม่มีเทคนิคใหม่ ๆ วิธีสอน
การใช้ภาษา เน้นการบรรยายมากกว่าการฝึกฝน วิธีสอนภาษาไทยมักขาดอุปกรณ์การสอน
สามารถเรียนภาษาไทยด้วยตนเองได้ไม่ต้องเรียนเป็นวิชาเอก เนื้อหาวิชาภาษาไทยซ้ำซาก
เรียนแล้วเรียนอีกไม่ค่อยได้ความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น และเนื้อหาวิชาภาษาไทยไม่มีเรื่อง
ที่น่าสนใจน่าเรียน

ความดีเหตุผลของกลุ่มเลือกสูงกว่ากลุ่มไม่เลือก และแตกต่างกันอย่างมีนัย-
สำคัญ ($\chi^2 > 3.841, p < .05$) คือ ภาษาไทยมีหลักเกณฑ์บางเรื่องไม่แน่นอน มักมี
ข้อยกเว้น เรียนภาษาไทยโอกาสเลือกประกอบอาชีพมีน้อย และสังคมไม่นิยมคนที่เรียน
วิชาเอกภาษาไทย ส่วนเหตุผลที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ($\chi^2 < 3.841, p < .05$)
คือ วิชาภาษาไทยยากเรียนไม่ค่อยเข้าใจ และผู้เรียนภาษาไทยโอกาสที่จะศึกษาต่อชั้นสูง
ไปมีน้อย

2. เหตุผลที่นักเรียนชายไม่เลือกเรียนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเอก เมื่อเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบความแตกต่างความถี่เหตุผลของนักเรียนชายกลุ่มเลือกกับกลุ่มไม่เลือก

ข้อ	เหตุผล	ความถี่ร้อยละ		ไค-สแควร์
		กลุ่มเลือก	กลุ่มไม่เลือก	
1	ครูภาษาไทยอบรมศีลธรรมมากกว่าสอนภาษาไทย ทำให้เบื่อ	33.3	11.9	8.45
2	ครูภาษาไทยเป็นคนคร่ำครึล้าสมัย ทำให้ไม่อยากเรียน	20.0	16.8	0.12
3	ครูภาษาไทยเฉื่อยชา ไม่กระฉับกระเฉง	30.0	23.8	0.35
4	ครูภาษาไทยที่พบมาไม่เชี่ยวชาญในวิชาภาษาไทย	10.0	18.0	0.90
5	ภาษาไทยมีหลักเกณฑ์บางเรื่องไม่แน่นอน มักมีข้อยกเว้น	90.0	63.0	5.54
6	เนื้อหาวิชาภาษาไทยล้าสมัย เรียนเรื่องเก่า ๆ นำไปใช้ในชีวิตรประจำวันไม่ได้	30.0	44.6	1.45
7	เนื้อหาภาษาไทยซ้ำซาก เรียนแล้วเรียนอีก ไม่คอยได้ความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น	40.0	59.0	2.44
8	เนื้อหาวิชาภาษาไทยยากเรียนไม่ค่อยเข้าใจ	65.0	49.5	1.61
9	เนื้อหาวิชาภาษาไทยมีภาษาต่างประเทศปะปนอยู่มากเกินไป	40.0	24.8	1.96
10	เนื้อหาวิชาภาษาไทย ไม่มีเรื่องที่สนุกสนานน่าเรียน	45.0	44.6	0.00

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อ	เหตุผล	ความถี่ร้อยละ		ไค-สแควร์
		กลุ่มเลือก	กลุ่มไม่เลือก	
11	เนื้อหาวิชาภาษาไทยมีค่าประพันธ์ นิยายและการฝึกทักษะซึ่งทำให้ไม่อยากเรียน	40.0	36.6	0.08
12	วิธีสอนภาษาไทยมักจะขาดอุปกรณ์การสอน	60.0	61.4	0.01
13	วิธีสอนภาษาไทยไม่มีเทคนิคใหม่ ๆ	55.0	76.2	3.80
14	วิธีสอนการใช้ภาษา เน้นการบรรยายมากกว่าการฝึกฝน	50.0	66.0	1.84
15	ไม่ชอบภาษาไทยเพราะพื้นความรู้ไม่ดี	30.0	27.7	0.04
16	คนเรียนภาษาไทยจะเป็นคนคร่ำครึ ล้าสมัย	35.0	15.8	3.98
17	ไม่ทราบว่าภาษาไทยจะมีประโยชน์อะไร	20.0	21.8	0.03
18	สามารถเรียนภาษาไทยด้วยตนเอง ไม่ต้องเรียนเป็นวิชาเอก	55.0	62.4	0.38
19	การเรียนภาษาไทยไม่ได้ทำให้เป็นคนเข้าใจชีวิตและสังคมดีขึ้น	35.0	33.7	0.01
20	สอบเข้าเรียนวิชาภาษาไทยไม่ได้จึงเรียนวิชาอื่น	20.0	10.9	1.28
21	ภาษาไทยถึงแม้จะเป็นมรดกทางวัฒนธรรมก็ไม่เห็นความจำเป็นที่ต้องเรียน	25.0	25.7	0.00
22	ไม่ต้องการมีความรู้และความสามารถทางภาษาไทยยิ่งขึ้น	25.0	16.8	0.75

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อ	เหตุผล	ความถี่ร้อยละ		ไค-สแควร์
		กลุ่มเลือก	กลุ่มไม่เลือก	
23	เรียนภาษาไทยแล้วไม่ไ้ทำให้อ่านหนังสือเข้าใจและเพลิดเพลินขึ้น	30.0	27.7	0.04
24	ไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องอนุรักษ์ภาษาไทยไว้ให้คนได้ศึกษา	30.0	4.9	13.0
25	ไม่ทราบว่าตัวเองถนัดหรือมีความสามารถในด้านใด	40.0	38.6	0.01
26	ภาษาไทยไม่สามารถนำไปประกอบอาชีพได้	25.0	31.7	0.35
27	เรียนภาษาไทยมีโอกาสที่จะศึกษาต่อชั้นสูงขึ้นไปมีน้อย	60.0	52.5	0.38
28	เรียนภาษาไทยโอกาสเลือกประกอบอาชีพมีน้อย	70.0	73.3	0.09
29	สังคมไม่นิยมคนที่เรียนวิชาเอกภาษาไทย	60.0	40.6	2.55
30	พ่อแม่ญาติพี่น้องไม่ให้เรียนภาษาไทย	15.0	14.9	0.00

จากตารางที่ 9 เหตุผลที่นักเรียนชายไม่เลือกเรียนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเอกเมื่อเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ เรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้ วิธีสอนภาษาไทยไม่มีเทคนิคใหม่ ๆ (76.2%) เรียนภาษาไทยโอกาสเลือกประกอบอาชีพมีน้อย (73.3%) วิธีสอนการใช้ภาษา เน้นการบรรยายมากกว่าการฝึกฝน (66.0%) ภาษาไทยมีหลักเกณฑ์บางเรื่องไม่แน่นอนมักมีข้อยกเว้น (63.0%) สามารถเรียนภาษาไทยได้ด้วยตนเองไม่ต้องเรียนเป็นวิชาเอก (62.4%) วิธีสอนภาษาไทยมัก

ขาดอุปกรณ์การสอน (61.4%) เนื้อหาภาษาไทยซ้ำซากเรียนแล้วเรียนอีก ไม่ค่อยได้
ความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น (59.0%) เรียนภาษาไทยมีโอกาสที่จะศึกษาต่อชั้นสูงขึ้นมีน้อย
(52.5%) และเนื้อหาวิชาภาษาไทยยากเรียนไม่ค่อยเข้าใจ (49.5%)

เปรียบเทียบความดีเหตุผลของกลุ่มเลือกกับกลุ่มไม่เลือกดังนี้

ความดีเหตุผลของกลุ่มไม่เลือกสูงกว่ากลุ่มเลือก และแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญ ($\chi^2 < 3.841$, $p < .05$) คือวิธีสอนภาษาไทยไม่มีเทคนิคใหม่ ๆ เรียน
ภาษาไทยโอกาสเลือกประกอบอาชีพมีน้อย วิธีสอนการใช้ภาษาเน้นการบรรยายมากกว่า
การฝึกฝน สามารถเรียนภาษาไทยได้ด้วยตนเอง ไม่ต้องเรียนเป็นวิชาเอก วิธีสอน
ภาษาไทย มักจะขาดอุปกรณ์การสอน และเนื้อหาวิชาภาษาไทยซ้ำซากเรียนแล้วเรียนอีก
ไม่ค่อยได้ความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น

ความดีเหตุผลของกลุ่มเลือกสูงกว่ากลุ่มไม่เลือก และแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญ ($\chi^2 \geq 3.841$, $p \geq .05$) คือภาษาไทยมีหลักเกณฑ์ทางเรื่องไม่แน่นอน
มักมีข้อบกพร่อง ส่วนเหตุผลที่แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญ ($\chi^2 < 3.841$, $p < .05$)
คือเรียนภาษาไทย มีโอกาสที่จะศึกษาต่อชั้นสูงขึ้นมีน้อย และเนื้อหาวิชาภาษาไทยยาก
เรียนไม่ค่อยเข้าใจ

3. เหตุผลที่นักเรียนหญิงไม่เลือกเรียนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเอกเมื่อเข้า
ศึกษาในระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบความแตกต่างความดีเหตุผลของนักเรียนหญิง
กลุ่มเลือกกับกลุ่มไม่เลือก

ข้อ	เหตุผล	ความดีร้อยละ		ไค-สแควร์
		กลุ่มเลือก	กลุ่มไม่เลือก	
1	ครูภาษาไทยอบรมศีลธรรมมากกว่าสอนภาษาไทยทำให้เบื่อ	25.7	20.2	0.56
2	ครูภาษาไทยเป็นคนคร่ำครึล้าสมัย ทำให้ไม่ อยากเรียน	7.3	21.7	6.08
3	ครูภาษาไทยเฉื่อยชา ไม่กระฉับกระเฉง	13.2	35.0	9.72
4	ครูภาษาไทยที่พบมาไม่เชี่ยวชาญในวิชา ภาษาไทย	5.5	12.2	2.09
5	ภาษาไทยมีหลักเกณฑ์บางเรื่องไม่แน่นอน มักมีข้อยกเว้น	74.5	65.8	0.59
6	เนื้อหาวิชาภาษาไทยล้าสมัย เรียนเรื่อง เก่า ๆ นำไปใช้ในชีวิตประจำวันไม่ได้	16.4	29.7	4.05
7	เนื้อหาภาษาไทยซ้ำซากเรียนแล้วเรียนอีก ไม่ค่อยได้ความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น	25.5	59.7	21.46
8	เนื้อหาวิชาภาษาไทยยากเรียนไม่ค่อยเข้าใจ	56.4	56.3	0.00
9	เนื้อหาวิชาภาษาไทยมีภาษาต่างประเทศ ปะปนอยู่มากเกินไป	24.0	14.8	2.59
10	เนื้อหาวิชาภาษาไทยไม่มีเรื่องที่น่าสนใจ น่าเรียน	34.5	51.7	5.36
11	เนื้อหาวิชาภาษาไทยมีคำศัพท์ นิยายและ การฝึกทักษะซึ่งทำให้ไม่อยากเรียน	21.8	33.1	2.69

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ข้อ	เหตุผล	ความถี่ร้อยละ		โล-สแควร์
		กลุ่มเลือก	กลุ่มไม่เลือก	
12	วิธีสอนภาษาไทยมักจะทำให้ชาคูปกรณการสอน	56.4	66.5	2.06
13	วิธีสอนภาษาไทยไม่มีเทคนิคใหม่ ๆ	61.8	71.2	5.66
14	วิธีสอนการใช้ภาษา เน้นการบรรยายมากกว่าการฝึกฝน	50.9	78.7	18.22
15	ไม่ชอบภาษาไทย เพราะพื้นความรู้ไม่ดี	30.9	35.7	0.47
16	คนเรียนภาษาไทยจะเป็นคนคร่ำครึล้าสมัย	18.5	10.3	2.96
17	ไม่ทราบว่าภาษาไทยจะมีประโยชน์อะไร	12.7	13.3	0.01
18	สามารถเรียนภาษาไทยด้วยตนเอง ไม่ต้องเรียนเป็นวิชาเอก	41.8	62.7	8.24
19	การเรียนภาษาไทยไม่ได้ทำให้เป็นคนเข้าใจชีวิตและสังคม	20.0	27.0	1.16
20	ชอบเข้าเรียนวิชาภาษาไทยไม่ได้จึงเรียนวิชาอื่น	16.4	4.6	10.22
21	ภาษาไทยถึงแมจะเป็นมรดกทางวัฒนธรรมก็ไม่เห็นความจำเป็นที่ต้องเรียน	18.2	13.0	1.03
22	ไม่ต้องการมีความรู้และความสามารถทางภาษาไทยยิ่งขึ้น	1.8	40.5	30.35
23	เรียนภาษาไทยแล้วไม่ได้ทำให้อ่านหนังสือเข้าใจและเพลิดเพลินขึ้น	9.1	19.4	3.33
24	ไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องอนุรักษ์ภาษาไทยไว้ให้คนได้ศึกษา	14.5	1.9	18.55

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ข้อ	เหตุผล	ความถี่ร้อยละ		ไค-สแควร์
		กลุ่มเลือก	กลุ่มไม่เลือก	
25	ไม่ทราบว่าตัวเองถนัดหรือมีความสามารถในภาษาไทย	37.0	35.7	0.02
26	ภาษาไทยไม่สามารถนำไปประกอบอาชีพได้	16.4	26.0	2.27
27	เรียนภาษาไทยมีโอกาสที่จะศึกษาต่อชั้นสูงขึ้นไปมีน้อย	50.9	43.9	0.90
28	เรียนภาษาไทยโอกาสเลือกประกอบอาชีพมีน้อย	81.8	57.6	11.27
29	สังคมไม่นิยมคนที่เรียนวิชาเอกภาษาไทย	72.2	51.5	7.75
30	พ่อแม่ญาติพี่น้องไม่ให้เรียนภาษาไทย	10.9	14.5	0.49

จากตารางที่ 10 เหตุผลที่นักเรียนหญิงไม่เลือกเรียนวิชาภาษาไทย เป็นวิชาเอก เมื่อเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ เรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้ วิธีสอนการใช้ภาษาเน้นการบรรยายมากกว่าการฝึกฝน (78.8%) วิธีสอนภาษาไทยไม่มีเทคนิคใหม่ ๆ (77.2%) วิธีสอนภาษาไทยมักขาดอุปกรณ์การสอน (66.5%) ภาษาไทยมีหลักเกณฑ์บางเรื่องไม่แน่นอน มักมีข้อยกเว้น (65.8%) สามารถเรียนภาษาไทยได้ด้วยตนเอง ไม่ต้องเรียนเป็นวิชาเอก (62.7%) เนื้อหาภาษาไทยซ้ำซากเรียนแล้วเรียนอีก ไม่ค่อยได้ความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น (59.7%) เรียนภาษาไทยโอกาสเลือกประกอบอาชีพมีน้อย (57.6%) เนื้อหาวิชาภาษาไทยยากเรียนไม่ค่อยเข้าใจ (56.3%) เนื้อหาวิชาภาษาไทยไม่มีเรื่องที่น่าสนใจน่าเรียน (51.7%) สังคมไม่นิยมคนที่เรียนวิชาเอกภาษาไทย (51.5%) และเรียนภาษาไทยมีโอกาสที่จะศึกษาต่อชั้นสูงขึ้นไปมีน้อย (43.9%)

เปรียบเทียบความดีเหตุผลของกลุ่มเลือกกับกลุ่มไม่เลือก ดังนี้

ความดีเหตุผลของกลุ่มไม่เลือกสูงกว่ากลุ่มเลือก และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($\chi^2 > 3.841$, $p > .05$) คือ วิธีสอนการใช้ภาษาเน้นการบรรยายมากกว่าการฝึกฝน วิธีสอนภาษาไทยไม่มีเทคนิคใหม่ ๆ สามารถเรียนภาษาไทยได้ด้วยตนเอง ไม่ต้องเรียนเป็นวิชาเอก เนื้อหาภาษาไทยซ้ำซากเรียนแล้วเรียนอีก ไม่ค่อยได้ความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น และเนื้อหาวิชาภาษาไทยไม่มีเรื่องที่สนุกสนานน่าเรียน ส่วนเหตุผลที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ($\chi^2 < 3.841$, $p < .05$) คือ วิธีสอนภาษาไทยมักขาดอุปกรณ์การสอน

ความดีเหตุผลของกลุ่มเลือกสูงกว่ากลุ่มไม่เลือก และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($\chi^2 > 3.841$, $p > .05$) คือ เรียนภาษาไทยโอกาสเลือกประกอบอาชีพมีน้อย และสังคมไม่นิยมคนที่เรียนวิชาเอกภาษาไทย ส่วนเหตุผลที่แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ($\chi^2 < 3.841$, $p < .05$) คือ ภาษาไทยมีหลักเกณฑ์บางเรื่องไม่แน่นอนมักมีข้อยกเว้น เนื้อหาวิชาภาษาไทยยากเรียนไม่ค่อยเข้าใจ และเรียนภาษาไทยมีโอกาสที่จะศึกษาต่อขั้นสูงขึ้นไปมีน้อย

4. เหตุผลที่นักเรียนไม่เลือกเรียนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเอกเมื่อเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบความแตกต่างความดีเหตุผลของนักเรียนที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กลุ่มเลือกกับกลุ่มไม่เลือก

ข้อ	เหตุผล	ความดีร้อยละ		ไค-สแควร์
		กลุ่มเลือก	กลุ่มไม่เลือก	
1	ครูภาษาไทยอบรมศีลธรรมมากกว่าสอนภาษาไทยทำให้เบื่อ	15.0	16.0	0.01

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ข้อ	เหตุผล	ความถี่ร้อยละ		ไค-สแควร์
		กลุ่ม เลือก	กลุ่มไม่ เลือก	
3	ครูภาษาไทยเฉื่อยชา ไม่กระฉับกระเฉง	17.4	28.4	1.23
4	ครูภาษาไทยที่พบมาไม่เชี่ยวชาญในวิชาภาษาไทย	16.7	15.5	0.02
5	ภาษาไทยมีหลักเกณฑ์ทางเรื่องไม่แน่นอน มักมี ข้อยกเว้น	75.0	68.4	0.43
6	เนื้อหาวิชาภาษาไทยล้าสมัย เรียนเรื่องเก่า ๆ นำไปใช้ในชีวิตประจำวันไม่ได้	33.3	35.5	0.04
7	เนื้อหาภาษาไทยซ้ำซากเรียนแล้วเรียนอีก ไม่ คอยได้ความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น	37.5	61.3	4.83
8	เนื้อหาวิชาภาษาไทย ยากเรียนไม่ค่อยเข้าใจ	62.5	56.8	0.28
9	เนื้อหาวิชาภาษาไทย มีภาษาต่างประเทศปะปน อยู่มากเกินไป	15.0	14.8	0.00
10	เนื้อหาวิชาภาษาไทยไม่มีเรื่องที่น่าสนใจน่าเรียน	50.0	54.2	0.15
11	เนื้อหาวิชาภาษาไทยมีคำศัพท์ นิยายและการ ฝึกทักษะซึ่งทำให้ไม่อยากเรียน	45.8	34.2	1.23
12	วิธีสอนภาษาไทยมักจะขาดอุปกรณ์การสอน	50.0	69.7	3.64
13	วิธีสอนภาษาไทยไม่มีเทคนิคใหม่ ๆ	70.8	77.4	0.50
14	วิธีสอนการใช้ภาษา เน้นการบรรยายมากกว่า การฝึกฝน	66.7	70.8	0.17

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ข้อ	เหตุผล	ความถี่ร้อยละ		ไค-สแควร์
		กลุ่มเลือก	กลุ่มไม่เลือก	
15	ไม่ชอบภาษาไทยเพราะพื้นความรู้ไม่ดี	33.3	32.3	0.01
16	คนเรียนภาษาไทยจะเป็นคนคร่ำครึล้ำสมัย	17.4	11.0	0.79
17	ไม่ทราบว่าภาษาไทยจะมีประโยชน์อะไร	33.3	14.8	4.96
18	สามารถเรียนภาษาไทยด้วยตนเอง ไม่ต้องเรียนเป็นวิชาเอก	41.7	61.3	3.30
19	การเรียนภาษาไทยไม่ได้ทำให้เป็นคนเข้าใจชีวิตและสังคมดีขึ้น	37.5	27.7	0.96
20	สอบเข้าเรียนวิชาภาษาไทยไม่ได้จึงเรียนวิชาอื่น	29.2	5.2	15.60
21	ภาษาไทยถึงแม้จะเป็นมรดกทางวัฒนธรรมก็ไม่เห็นความจำเป็นที่ต้องเรียน	20.8	20.6	0.00
22	ไม่ต้องการมีความรู้และความสามารถทางภาษาไทยยิ่งขึ้น	8.3	29.1	20.83
23	เรียนภาษาไทยแล้วไม่ได้ทำให้อ่านหนังสือเข้าใจและเพลิดเพลินขึ้น	29.2	20.6	0.89
24	ไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องอนุรักษ์ภาษาไทยไว้ให้คนได้ศึกษา	16.7	4.5	5.32
25	ไม่ทราบว่าตัวเองถนัดหรือมีความสามารถในด้านใด	45.8	31.0	2.08

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ข้อ	เหตุผล	ความถี่ร้อยละ		ไค-สแควร์
		กลุ่มเลือก	กลุ่มไม่เลือก	
26	ภาษาไทยไม่สามารถนำไปประกอบอาชีพได้	29.2	26.5	0.08
27	เรียนภาษาไทยมีโอกาสที่จะศึกษาต่อชั้นสูงขึ้นไปมีน้อย	58.3	47.7	0.93
28	เรียนภาษาไทยโอกาสเลือกประกอบอาชีพมีน้อย	75.0	42.6	8.77
29	สังคมไม่นิยมคนที่เรียนวิชาเอกภาษาไทย	66.7	48.4	2.78
30	พ่อแม่ญาติพี่น้องไม่ให้เรียนภาษาไทย	20.8	17.4	0.16

จากตารางที่ 12 เหตุผลที่นักเรียนไม่เลือกเรียนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเอก เมื่อเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยพายัพเรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้ วิธีสอนภาษาไทยไม่มีเทคนิคใหม่ ๆ (77.4%) วิธีสอนการรู้ภาษาเน้นการบรรยายมากกว่าการฝึกฝน (70.8%) วิธีสอนภาษาไทยมักขาดอุปกรณ์การสอน (69.7%) ภาษาไทยมีหลักเกณฑ์บางเรื่องไม่แน่นอนมักมีข้อยกเว้น (68.4%) เนื้อหาภาษาไทยซ้ำซากเรียนแล้วเรียนอีกไม่ค่อยได้ความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น (61.3%) สามารถเรียนภาษาไทยได้ด้วยตนเอง ไม่ต้องเรียนเป็นวิชาเอก (61.3%) เนื้อหาวิชาภาษาไทยยากเรียนไม่ค่อยเข้าใจ (56.8%) เนื้อหาวิชาภาษาไทย ไม่มีเรื่องที่สนุกสนานน่าเรียน (54.2%) สังคมไม่นิยมคนที่เรียนวิชาเอกภาษาไทย (48.4%) เรียนภาษาไทยมีโอกาสที่จะศึกษาต่อชั้นสูงขึ้นไปมีน้อย (47.7%) และเรียนภาษาไทยโอกาสเลือกประกอบอาชีพมีน้อย (42.6%)

เปรียบเทียบความดีเหตุผลของกลุ่มเลือกกับกลุ่มไม่เลือก ดังนี้

ความดีเหตุผลของกลุ่มไม่เลือกสูงกว่ากลุ่มเลือก และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($\chi^2 > 3.841, p > .05$) คือ เนื้อหาภาษาไทยซ้ำจาก เรียนแล้วเรียนอีกไม่ค่อยได้ความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น ส่วนเหตุผลที่แตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญ ($\chi^2 < 3.841, p < .05$) คือ วิธีสอนภาษาไทยไม่มีเทคนิคใหม่ ๆ วิธีสอนการใช้ภาษาเน้นการบรรยายมากกว่าการฝึกฝน วิธีสอนภาษาไทย มักขาดอุปกรณ์การสอน และสามารถเรียนภาษาไทยได้ด้วยตนเอง ไม่ต้องเรียนเป็นวิชาเอก

ความดีเหตุผลของกลุ่มเลือกสูงกว่ากลุ่มไม่เลือก และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($\chi^2 > 3.841, p > .05$) คือ เรียนภาษาไทยโอกาสเลือกประกอบอาชีพมีน้อย และเหตุผลที่แตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญ คือ ภาษาไทยมีหลักเกณฑ์บางเรื่องไม่แน่นอนมักมีข้อยกเว้น เนื้อหาวิชาภาษาไทยยากเรียนไม่ค่อยเข้าใจ สังคมไม่นิยมคนที่เรียนวิชาเอกภาษาไทย และเรียนภาษาไทย มีโอกาสที่จะศึกษาต่อขั้นสูงขึ้นไปมีน้อย

6. เหตุผลที่นักเรียนไม่เลือกเรียนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเอกเมื่อเข้าศึกษาในวิทยาลัยครูเชียงใหม่

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบความแตกต่างความดีเหตุผลของนักเรียนที่เข้าศึกษาในวิทยาลัยครูเชียงใหม่ กลุ่มเลือกกับกลุ่มไม่เลือก

ข้อ	เหตุผล	ความดีร้อยละ		ไค-สแควร์
		กลุ่มเลือก	กลุ่มไม่เลือก	
1	ครูภาษาไทยอบรมศีลธรรมมากกว่าสอนภาษาไทย ทำให้เบื่อ	59.3	19.0	13.80
2	ครูภาษาไทยเป็นคร่ำครึล้าสมัย ทำให้ไม่อยากจะเรียน	11.1	13.8	0.12

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ข้อ	เหตุผล	ความถี่ร้อยละ		ไค-สแควร์
		กลุ่มเลือก	กลุ่มไม่เลือก	
3	ครูภาษาไทยน้อยชา ไม่กระฉับกระเฉง	22.2	25.9	0.13
4	ครูภาษาไทยที่พบมาไม่เชี่ยวชาญในวิชาภาษาไทย	0.00	10.3	3.01
5	ภาษาไทยมีหลักเกณฑ์บางเรื่องไม่แน่นอน มักมีข้อยกเว้น	88.9	58.6	7.79
6	เนื้อหาวิชาภาษาไทยล้าสมัย เรียนเรื่องเก่า ๆ นำไปใช้ในชีวิตประจำวันไม่ได้	3.7	20.7	4.10
7	เนื้อหาภาษาไทยซ้ำซากเรียนแล้วเรียนอีก ไม่คอยได้ความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น	11.1	51.7	12.79
8	เนื้อหาวิชาภาษาไทยยากเรียนไม่ค่อยเข้าใจ	55.6	48.3	0.39
9	เนื้อหาวิชาภาษาไทยมีภาษาต่างประเทศปะปนอยู่มากเกินไป	40.7	17.2	5.47
10	เนื้อหาวิชาภาษาไทยไม่มีเรื่องที่น่าสนใจน่าเรียน	25.9	31.0	0.23
11	เนื้อหาวิชาภาษาไทยมีคำประพันธ์ นิยายและการฝึกทักษะ ซึ่งทำให้ไม่อยากเรียน	14.8	31.0	2.53
12	วิธีสอนภาษาไทยมักจะขาดอุปกรณ์การสอน	63.0	56.9	0.28
13	วิธีสอนภาษาไทยไม่มีเทคนิคใหม่ ๆ	33.3	65.5	7.72

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ข้อ	เหตุผล	ความถี่ร้อยละ		ไค-สแควร์
		กลุ่มเลือก	กลุ่มไม่เลือก	
14	วิธีสอนการใช้ภาษา เน้นการบรรยายมากกว่าการฝึกฝน	22.2	46.6	4.52
15	ไม่ชอบภาษาไทยเพราะพื้นความรู้ไม่ดี	33.3	41.4	0.50
16	คนเรียนภาษาไทยจะเป็นคนคร่ำครึล้ำสมัย	44.4	10.3	12.83
17	ไม่ทราบว่าภาษาไทยจะมีประโยชน์อะไร	7.4	5.2	0.17
18	สามารถเรียนภาษาไทยด้วยตนเองไม่ต้องเรียนเป็นวิชาเอก	63.0	56.9	0.28
19	ถ้าเรียนภาษาไทยไม่ได้ทำให้เป็นคนเข้าใจชีวิตและสังคมดีขึ้น	18.5	27.6	0.81
20	สอบเข้าเรียนวิชาภาษาไทยไม่ได้จึงเรียนวิชาอื่น	3.7	6.9	0.34
21	ภาษาไทยถึงแม้จะเป็นมรดกทางวัฒนธรรมก็ไม่เห็นความจำเป็นที่ต้องเรียน	33.3	6.9	5.94
22	ไม่ต้องการมีความรู้และความสามารถทางภาษาไทยยิ่งขึ้น	7.4	5.2	0.17
23	เรียนภาษาไทยแล้วไม่ได้ทำให้อ่านหนังสือเข้าใจและเพลิดเพลินขึ้น	3.7	15.5	2.48
24	ไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องอนุรักษ์ภาษาไทยไว้ให้คนได้ศึกษา	33.3	3.3	15.17

เปรียบเทียบความถี่เหตุผลของกลุ่มเลือกกับกลุ่มไม่เลือก ดังนี้

ความถี่เหตุผลของกลุ่มไม่เลือกสูงกว่ากลุ่มเลือก และแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($\chi^2 \geq 3.841, p > .05$) คือ วิธีสอนภาษาไทยไม่มีเทคนิคใหม่ ๆ และเนื้อหาภาษาไทยซ้ำซากเรียนแล้วเรียนอีก ไม่ค่อยได้ความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น ส่วนเหตุผลที่แตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญ ($\chi^2 < 3.841, p < .05$) คือ เนื้อหาวิชาภาษาไทยยากเรียนไม่ค่อยเข้าใจ

ความถี่เหตุผลของกลุ่มเลือก สูงกว่ากลุ่มไม่เลือก และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($\chi^2 \geq 3.841, p > .05$) คือ ภาษาไทยมีหลักเกณฑ์บางเรื่องไม่แน่นอนมักมีข้อยกเว้น ส่วนเหตุผลที่แตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญ คือ วิธีสอนภาษาไทยมักขาดอุปกรณ์การสอน สามารถเรียนภาษาไทยได้ด้วยตนเองไม่ต้องเรียนเป็นวิชาเอก และเรียนภาษาไทยโอกาสเลือกอาชีพมีน้อย

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบเหตุผลที่นักเรียนต่างเพศกันไม่เลือกเรียนภาษาไทยเป็นวิชาเอก เมื่อเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่

ลำดับ	เหตุผล	ร้อยละ		ไค-สแควร์
		ชาย	หญิง	
1	วิธีสอนภาษาไทยไม่มีเทคนิคใหม่ ๆ	76.24	77.19	0.037
2	วิธีสอนการใช้ภาษาเป็นการบรรยายมากกว่าฝึกฝน	66.00	78.71	6.274
3	วิธีสอนภาษาไทยมักขาดอุปกรณ์การสอน	61.39	66.54	0.853
4	ภาษาไทยมีหลักเกณฑ์บางเรื่องไม่แน่นอนมักมีข้อยกเว้น	63.00	65.78	0.466
5	สามารถเรียนภาษาไทยด้วยตนเองได้ไม่ต้องเรียนเป็นวิชาเอก	62.38	62.74	0.004

ลำดับ	เหตุผล	ร้อยละ		โล-สแควร์
		ชาย	หญิง	
6	เรียนภาษาไทยโอกาสเลือกอาชีพมีน้อย	73.27	57.63	7.561
7	เนื้อหาวิชาภาษาไทยซ้ำซากเรียนแล้ว เรียนอีกไม่ค่อยได้ความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มขึ้น	59.00	59.70	0.015
8	วิชาภาษาไทยยากเรียนไม่ค่อยเข้าใจ	49.50	56.27	1.348
9	เนื้อหาวิชาภาษาไทยไม่มีเรื่องที่สนุกสนาน น่าเรียน	44.55	51.71	1.495
10	สังคมไม่นิยมคนที่เรียนวิชาเอกภาษาไทย	33.66	51.53	9.349
11	เรียนภาษาไทย โอกาสที่จะศึกษาต่อชั้นสูง ขึ้นไปมีน้อย	52.48	43.89	2.160

จากตารางที่ 14 แสดงว่านักเรียนต่างเพศกันระบุเหตุผลที่ไม่เลือกเรียนภาษาไทยเป็นวิชาเอกต่างกัน ($\chi^2 > 3.841, p > .05$) สามประการ คือ นักเรียนหญิงระบุว่า วิธีสอนการไวยากรณ์การบรรยายมากกว่าฝึกฝน และสังคมไม่นิยมคนที่เรียนวิชาเอกภาษาไทยเป็นเหตุผลที่ไม่เลือกเรียนภาษาไทยเป็นวิชาเอกมากกว่า นักเรียนชาย ส่วนนักเรียนชายระบุว่าเรียนภาษาไทยโอกาสเลือกอาชีพมีน้อย เป็นเหตุผลมากกว่านักเรียนหญิง เหตุผลอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน ($\chi^2 < 3.841, p < .05$)

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบเหตุผลที่นักเรียนไม่เลือกเรียนวิชาภาษาไทยเป็นวิชาเอก เมื่อเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาต่างสถาบันกัน ในจังหวัดเชียงใหม่

ลำดับ	เหตุผล	ร้อยละ			โล-สแควร์
		มช.	มพย.	วค.	
1	วิธีสอนภาษาไทยไม่มีเทคนิคใหม่ ๆ	88.79	96.00	65.52	5.547

จากตารางที่ 15 แสดงว่านักเรียนที่เข้ามาศึกษาต่างสถาบันกันมีเหตุผลที่ไม่เลือกภาษาไทย เป็นวิชาเอกต่างกัน ($\chi^2 \geq 6.0$, $p > .05$) 5 ประการ คือ วิธีสอนการใช้ภาษาไทยเน้นการบรรยายมากกว่าฝึกฝน เรียนภาษาไทยโอกาสเลือกอาชีพมีน้อย เนื้อหาวิชาภาษาไทยไม่มีเรื่องที่น่าสนใจน่าเรียน สังคมไม่นิยมคนที่เรียนวิชาเอกภาษาไทย และเรียนภาษาไทยโอกาสที่จะศึกษาต่อขั้นสูงขึ้นไปมีน้อย ส่วนเหตุผลอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน ($\chi^2 < 6.0$, $p < .05$)

PAYAP UNIVERSITY